

DELEGATURA UOKiK w KATOWICACH

Katowice, dnia 12.05.2006r.

RKT-411-10/06/MI

DECYZJA Nr RKT – 26/2006

I. Na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172; Dz.U. z 2003 r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu w dniu 13.09.2005r. przeciwko Jastrzębskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji S.A., 44-335 Jastrzębie Zdrój, ul. Podhalańska 7,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. **uznaje się za ograniczającą konkurencję** i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, praktykę polegającą na nadużywaniu przez Jastrzębski Zakład Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju pozycji dominującej na lokalnym rynku zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków obejmującym obszar gminy Jastrzębie Zdrój oraz część obszarów gmin Świerklany, Mszana i Godów, w drodze narzucania uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* poprzez zamieszczenie w ich treści zapisu, zgodnie z którym przedsiębiorstwo nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie albo wstrzymanie odbioru ścieków wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych i **stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 01.02.2006r.**
2. **uznaje się za ograniczającą konkurencję** i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, praktykę polegającą na nadużywaniu przez Jastrzębski Zakład Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju pozycji dominującej na lokalnym rynku zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków obejmującym obszar gminy Jastrzębie Zdrój oraz część obszarów gmin Świerklany, Mszana i Godów, w drodze narzucania uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* poprzez zamieszczenie w ich treści zapisu, zgodnie z którym w razie dostarczenia wody i pogorszonej bądź złej jakości odbiorca może domagać się obniżenia należności, które stanowić będzie do 50% ceny za wodę dostarczoną w okresie trwania zakłócenia i **stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 01.03.2006r.**

II. Na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172; Dz.U. z 2003 r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania

antymonopolowego wszczętego z urzędu w dniu 13.09.2005r. przeciwko Jastrzębskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji S.A., 44-335 Jastrzębie Zdrój, ul. Podhalańska 7,
– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Jastrzębski Zakład Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju **karę pieniężną** w wysokości 6 000 PLN (słownie złotych: sześć tysięcy), płatną do budżetu państwa, z tytułu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie opisanym w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

III. Na podstawie art. 72 w związku z art. 75 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172; Dz.U. z 2003 r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu w dniu 13.09.2005r. przeciwko Jastrzębskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji S.A., 44-335 Jastrzębie Zdrój, ul. Podhalańska 7,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

postanawia się obciążyć Jastrzębski Zakład Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju kosztami przeprowadzonego postępowania antymonopolowego i zobowiązać w/w przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 54 PLN (słownie złotych: pięćdziesiąt cztery).

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Organem Antymonopolowym”) zostały przeprowadzone z urzędu postępowania wyjaśniające w sprawie Jastrzębskiego Zakładu Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju (zwanego dalej „JZWiK Jastrzębie Zdrój” lub „Spółką”) mające na celu wstępne ustalenie, czy w związku z działalnością tego przedsiębiorcy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zwanej też dalej „ustawą antymonopolową”) uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym, czy sprawa ma charakter antymonopolowy (sygn. akt sprawy RKT-400-05/05/MI) oraz ustalenie, czy przedsiębiorca ten może podejmować działania noszące znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (sygn. akt sprawy RKT-61-167/04/MI). W trakcie przedmiotowych postępowań wyjaśniających zbadano warunki umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawieranych przez JZWiK Jastrzębie Zdrój zarówno z konsumentami, jak i z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą, w oparciu o wykorzystywane w obrocie wzorce umowne. Ponieważ analiza ich treści dała podstawy do przyjęcia, iż w przedmiotowej sprawie mogło dojść do naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w dniu 13.09.2005r. Postanowieniem Nr 1 zostało wszczęte z urzędu postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem nadużywania przez JZWiK Jastrzębie Zdrój pozycji dominującej na lokalnym rynku zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków (karta nr 1). Spółce postawione zostały zarzuty naruszenia art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegającego na narzucaniu odbiorcom uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* poprzez zamieszczenie w ich treści zapisów przewidujących, że:

- 1) przedsiębiorstwo nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie albo wstrzymanie odbioru ścieków wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych;
- 2) w razie dostarczenia wody o pogorszonej bądź złej jakości, odbiorca może domagać się obniżenia należności, które stanowiąć będzie do 50% ceny za wodę dostarczoną w okresie trwania zakłócenia.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego oraz w pismach kierowanych do Organu Antymonopolowego w toku postępowania JZWiK Jastrzębie Zdrój podniosło, co następuje.

W odniesieniu do pierwszego zarzutu Spółka wskazała, iż zapis zgodnie z którym dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie świadczenia usług wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych, został wprowadzony do *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* w oparciu o ramowy wzór takiej umowy, którego treść opracowana została przez Izbę Gospodarczą „Wodociągi Polskie” w konsultacji z Ministerstwem Infrastruktury oraz Urzędem Antymonopolowym. Przedmiotowy wzór został opublikowany w wydawnictwie „Zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (przepisy, komentarze, dokumenty)” autorstwa Józefa Wiśniewskiego w roku 2002 (karta nr 46). JZWiK Jastrzębie Zdrój podniosło ponadto, iż nie jest dostawcą energii elektrycznej, a w przedmiotowym zakresie korzysta z usług Górnośląskiego Zakładu Elektroenergetycznego w Gliwicach. Spółka wskazała, że stara się dołożyć wszelkiej staranności, by zminimalizować problem ograniczenia lub wstrzymania dostaw wody i odbioru ścieków spowodowanego przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych. Potwierdzeniem takich działań jest – jak wskazało JZWiK – przykładowa umowa na dostawę energii elektrycznej z GZE w Gliwicach (karty nr 53-58) gwarantująca oczyszczalni ścieków Ruptawa dwa niezależne źródła energii elektrycznej. Podobne umowy są zawarte dla większości pompowni Spółki, przepompowni i oczyszczalni ścieków. Ponadto kilka obiektów JZWiK posiada dodatkowe generatory prądu. Spółka podała również, że okoliczności wskazane w zakwestionowanym zapisie umownym, czyli ograniczenia świadczenia usług wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym, nie miały w ostatnim czasie miejsca, zaś ich wystąpienie musiałoby wiązać się z poważną awarią energetyczną w obrębie GZE w Gliwicach (np. na skutek powodzi, huraganu lub dywersji). JZWiK podniosło także, iż planuje zainstalowanie na oczyszczalni ścieków Ruptawa agregatu kogeneracyjnego, dzięki czemu Spółka stanie się producentem energii elektrycznej. Wówczas do umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków wprowadzony zostanie zapis stanowiący, iż przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne nie ponosi odpowiedzialności za wstrzymanie lub ograniczenie dostaw wody i odbioru ścieków wywołane niezawinionymi przez przedsiębiorstwo przerwami w zasilaniu urządzeń wodociągowych w energię elektryczną z sieci zewnętrznych. JZWiK poinformowało ponadto, iż w okresie posługiwania się przedmiotowym zapisem umownym żaden z odbiorców Spółki nie wystąpił z roszczeniami z tytułu szkód spowodowanych przerwami w świadczeniu usług będących następstwem przerw w zasilaniu urządzeń wodociągowych w energię elektryczną (karty nr 46-47).

W odniesieniu do zarzutu posługiwania się w umowach zapisem ustalającym maksymalną wartość obniżenia należności, jakiego może domagać się odbiorca usług w przypadku dostaw wody o nieodpowiedniej jakości, na poziomie 50% należności za wodę dostarczoną w okresie trwania zakłócenia, Spółka podniosła, że brzmienie przedmiotowego warunku umowy podyktowane jest wieloletnim doświadczeniem firm wodociągowych (karta nr 47). JZWiK wskazało, że dostarczanie wody o pogorszonej bądź złej jakości jest spowodowane awariami na sieciach wodociągów stalowych oraz, że sytuacja w tym zakresie uległa znacznej poprawie w momencie uruchomienia nowego ujęcia wody na terenie Republiki Czech w 2004 roku. Spółka podniosła także, iż woda o pogorszonej bądź złej jakości to woda zdatna do celów gospodarczych, której pogorszona jakość wynika z podwyższonej zawartości żelaza, co może spowodować zabrudzenie białych tkanin podczas prania. W związku z tym, woda ta może być użytkowana do wszelkich celów gospodarstwa domowego oprócz prania białych tkanin. JZWiK wskazało ponadto, że upust w wysokości 50% ceny za wodę dostarczoną w okresie trwania zakłócenia jest w istocie liczony w stosunku do całego okresu rozliczeniowego (oczywistym jest bowiem, jak podniosła Spółka, iż awarie to stany krótkotrwałe i stwierdzenie rzeczywiście zużytej w tym czasie wody jest niemożliwe). Z uwagi na powyższe, udzielone upusty znacznie przewyższają ilość wody zużytej w trakcie zakłócenia. Ponadto, Spółka poinformowała, że każdy odbiorca w przypadku dostaw wody

o pogorszonej jakości – oprócz możliwości żądania obniżenia należności – ma prawo żądać również odszkodowania za rzeczywiście poniesione szkody.

Spółka podała, że w okresie posługiwania się w obrocie gospodarczym wzorcami umownymi zawierającymi zakwestionowany zapis, miały miejsce dostawy wody o pogorszonej bądź złej jakości. W takich przypadkach odbiorcy domagali się odszkodowania bądź ilościowego lub dobowego obniżenia należności. Roszczenia te zostały w większości przypadków przez Spółkę uwzględnione w kolejnym okresie obrachunkowym. JZWiK przedstawiło zestawienie, z którego wynika, że w 2004 r. udzieliło upustów w [...] przypadkach, co złożyło się na upusty w łącznej wysokości odpowiadającej cenie [...] m³ zużytej wody. W 2005 r. ilość udzielonych upustów wyniosła natomiast [...], a należności odbiorców z tego tytułu zostały obniżone ogółem o cenę odpowiadającą [...] m³ dostarczonej wody (karty nr 47-48).

Niezwłocznie po wszczęciu przedmiotowego postępowania antymonopolowego, w piśmie z dnia 04.10.2005r. JZWiK Jastrzębie Zdrój poinformowało ponadto, iż powzięło zamiar mający na celu uwzględnienie w treści zawieranych umów uwag Organu Antymonopolowego wyrażonych w postawionych w niniejszym postępowaniu zarzutach. Spółka wskazała, iż planuje wprowadzenie do obrotu gospodarczego nowego wzoru umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, a następnie dokonanie wymiany wszystkich umów zawartych z odbiorcami usług (karta nr 66).

W toku postępowania Organ Antymonopolowy ustalił następujący stan faktyczny.

Jastrzębski Zakład Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju jest przedsiębiorstwem wodociągowo – kanalizacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. Nr 72, poz. 747 ze zm.) (zwana dalej „ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę”). Spółka prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000044894 (karty nr 11-14), zgodnie z którym przedmiotem jej działalności jest między innymi działalność usługowa polegająca na rozprowadzaniu wody oraz odprowadzaniu ścieków. Obszarem działalności JZWiK jest gmina Jastrzębie Zdrój, a także obrzeża gmin Świerklany, Mszana i Godów (karta nr 5), gdzie przedsiębiorca świadczy usługi w powyższym zakresie w oparciu o udzielone mu na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę *Zezwolenia na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków* (karty nr 17-18 verte, 23-26 verte).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne zawiera z odbiorcami świadczonych przez siebie usług umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, na podstawie których odbywa się dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków. Ustalono, że w dacie wszczęcia przedmiotowego postępowania JZWiK Jastrzębie Zdrój posługiwało się dwoma wzorcami *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*. Jeden z nich wykorzystywany był przy zawieraniu umów z konsumentami (karty nr 10-10 verte), natomiast drugi, oznaczony symbolem „EZZ”, znajdował zastosowanie względem podmiotów prowadzących działalność gospodarczą (karty nr 40-41). Przedmiotowe wzorce znajdowały się w obrocie gospodarczym od czerwca 2002 r. (karta nr 5). W piśmie z dnia 02.12.2005r. Spółka poinformowała, że w oparciu o w/w wzory zawarto umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z wszystkimi odbiorcami świadczonych przez nią usług w liczbie [...]; przy czym [...] umowy zawarte zostały w obrocie pozakonsumentckim (w tym z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą), a [...] umowy – z konsumentami (karta nr 72). W toku postępowania Spółka przedstawiła przykładowe, faktycznie zawarte na podstawie w/w wzorców zarówno z konsumentami, jak i przedsiębiorcami, umowy:

- *Umowę 4985 o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z dnia 09.09.2004r.* (karty nr 38-38 verte);
- *Umowę 5760 o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z dnia 05.09.2005r.* (karty nr 49-49 verte);

- Umowę 398/EZZ o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z dnia 31.12.2004r. (karty nr 42-43)
- Umowę 562/EZZ o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z dnia 01.08.2005r. (karty nr 50-52).

Integralną część zawieranych przez JZWiK umów stanowi *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne* stanowiący załącznik do Uchwały Nr XLIII/1044/2002 Rady Miasta Jastrzębie Zdrój z dnia 27 maja 2002 r. (karty nr 6-9, 20-22). Broszurka z tekstem *Regulaminu* wręczana jest odbiorcom wraz z umową o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (karty nr 5, 39).

Ustalono, iż w treści w/w umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków sporządzonych w oparciu o wykorzystywane w obrocie wzorce umowne, zawarte są między innymi następujące klauzule:

- § 5 ust. 1 pkt f) umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawieranych z konsumentami oraz § 5 pkt f) umów zawieranych z przedsiębiorcami stanowi, że *Przedsiębiorstwo nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane: przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych.*
- Zgodnie z § 7 w/w umów, *Odbiorca może domagać się od Przedsiębiorstwa obniżenia należności w razie dostarczenia wody o pogorszonej bądź złej jakości. Obniżenie to stanowić będzie do 50% ceny za wodę dostarczoną w okresie trwania zakłócenia. Obniżenie należności może nastąpić na wniosek odbiorcy po zgłoszeniu w Przedsiębiorstwie pogorszonej jakości dostawy wody, potwierdzonej badaniami laboratoryjnymi.*

W trakcie postępowania antymonopolowego JZWiK Jastrzębie Zdrój poinformowało, iż w okresie posługiwania się w obrocie gospodarczym wzorcami umów obowiązującymi w dacie wszczęcia przedmiotowego postępowania, nie zawierało umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, których warunki podlegałyby indywidualnym negocjacjom z odbiorcami usług i których treść odbiegałaby od treści przyjętych do stosowania wzorców. W [...] przypadkach miały jedynie miejsce sytuacje, gdy na skutek dodatkowego opomiarowania punktu czerpalnego, z którego woda nie jest doprowadzana do kanalizacji sanitarnej, sporządzono załączniki do umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków uwzględniających w rozliczeniu ilość wody bezpowrotnie zużytej (karta nr 95).

W trakcie postępowania antymonopolowego ustalono, iż JZWiK Jastrzębie Zdrój wprowadziło do obrotu nowe wzorce umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, z których treści usunięto zapisy zakwestionowane przez Organ Antymonopolowy w przedmiotowym postępowaniu bądź zmieniono ich treść (karta nr 127). Na potwierdzenie powyższego przedsiębiorca przedstawił przykładowe umowy zawarte w oparciu o zmienione wzory:

- Umowę 5977 o zaopatrzenie w wodę z dnia 01.03.2006r. (karty nr 141-141 verte);
- Umowę 5978 o zaopatrzenie w wodę z dnia 06.03.2006r. (karty nr 142-142 verte);
- Umowę 5979 o zaopatrzenie w wodę z dnia 06.03.2006r. (karty nr 143-143 verte);
- Umowę 744/EZZ o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z dnia 14.02.2006r. (karty nr 144-146);
- Umowę 745/EZZ o zaopatrzenie w wodę z dnia 02.03.2006r. (karty nr 147-149);
- Umowę 746/EZZ o zaopatrzenie w wodę z dnia 02.03.2006r. (karty nr 150-152)

Analiza przedmiotowych umów wykazała, że z ich treści wyeliminowany został zapis zawarty w § 5 ust. 1 pkt f) stanowiący, że przedsiębiorstwo nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie lub wstrzymanie odbioru ścieków wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych. Jak poinformowało JZWiK, zmiana ta wprowadzona została do umów w dniu 01.02.2006r. (karta nr 178). Z kolei § 7 przedmiotowych umów otrzymał następujące brzmienie: *Odbiorca może domagać się od*

Przedsiębiorstwa obniżenia należności w razie dostarczenia wody o pogorszonej bądź złej jakości. Obniżenie należności może nastąpić na wniosek odbiorcy po zgłoszeniu w Przedsiębiorstwie pogorszonej jakości dostaw wody, potwierdzonej badaniami laboratoryjnymi. JZWiK podało, że zawiera umowy uwzględniające powyższą zmianę od dnia 01.03.2006r. (karta nr 178).

W piśmie z dnia 13.04.2006r. JZWiK Jastrzębie Zdrój poinformowało, że od momentu wprowadzenia w życie nowych wzorców umownych zawarto z ich wykorzystaniem [...] umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (karta nr 178).

W toku postępowania antymonopolowego przedsiębiorca poinformował również, iż w związku z wejściem w życie w dniu 30 marca 2006 r. nowego *Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków* stanowiącego załącznik do Uchwały Nr XL/857/2006 Rady Miasta Jastrzębie Zdrój z dnia 26 stycznia 2006 r. (karty nr 160-168, 171, 184) Spółka planuje wprowadzenie do obrotu kolejnego, zmodyfikowanego wzorca umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (karty nr 128, 178). Jego projekt został przedstawiony przez JZWiK w załączeniu do pisma z dnia 13.04.2006r. (karty 182-182 verte). Treść nowego wzorca umowy w całości uwzględnia postawione w niniejszym postępowaniu zarzuty, a także zmiany w przepisach prawa wynikające z ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 85, poz. 729). Przedsiębiorca poinformował, iż oczekuje aktualnie na wydrukowanie wzorcowych formularzy umownych, a po ich otrzymaniu niezwłocznie przystąpi do wymiany wszystkich umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Spółka planuje, iż zakończenie wymiany powinno nastąpić do dnia 17 sierpnia 2006 r. (karta nr 178).

W trakcie przeprowadzonego postępowania JZWiK Jastrzębie Zdrój przedstawiło Rachunek zysków i strat za okres od dnia 01.01.2005r. do dnia 31.12.2005r. (karta nr 181). Wynika z niego, iż w 2005 roku Spółka osiągnęła przychód w wysokości 28 770 685,29 PLN (słownie złotych: dwadzieścia osiem milionów siedemset siedemdziesiąt tysięcy sześćset osiemdziesiąt pięć 29/100).

Mając powyższe na uwadze Organ Antymonopolowy zważył, co następuje.

Dla uznania, że niniejsza sprawa ma charakter antymonopolowy, w pierwszej kolejności niezbędne jest ustalenie, czy w jej okolicznościach doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego. W świetle art. 1 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, celem regulacji w niej przyjętej jest zapewnienie rozwoju i ochrony konkurencji, a także podejmowana w interesie publicznym ochrona przedsiębiorców narażonych na stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i ochrona interesów konsumentów. Ustawa antymonopolowa ma zatem charakter publicznoprawny i służy ochronie interesu ogólnospołecznego; w odniesieniu do przedsiębiorców chroni konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów ich interesy jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. Instrumenty w niej przewidziane mogą być stosowane jedynie wówczas, gdy na skutek działań sprzecznych z przepisami prawa naruszony został interes publiczny. Ma to miejsce w szczególności wtedy, gdy określonymi działaniami dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, względnie, gdy wywołują one na rynku niekorzystne zjawiska (wyrok Sądu Antymonopolowego z 24 października 1991 r. sygn. akt XV Amr 8/90).

Wymienione w art. 1 cele ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zostały określone jako równorzędne co sprawia, że praktyki ograniczające konkurencję obejmują nie tylko te, które godzą w konkurencję, ale również te, które – podejmowane przez przedsiębiorców posiadających pozycję dominującą – nie godząc wprost w konkurencję, naruszają interesy innych uczestników rynku. Praktyki ograniczające konkurencję można zatem podzielić na praktyki antykonkurencyjne, wywierające bezpośredni wpływ na stan lub rozwój konkurencji oraz praktyki eksploatacyjne, których istotą jest uzyskanie korzyści kosztem innych podmiotów, w tym nieprowadzących działalności gospodarczej. W przypadku praktyk eksploatacyjnych bezpośrednim celem lub skutkiem działań przedsiębiorców jest naruszenie przede wszystkim innych niż konkurencyjne

interesów uczestników rynku poprzez wykorzystanie przez przedsiębiorców istniejącej nad kontrahentami przewagi.

Nie ulega wątpliwości, że JZWiK Jastrzębie Zdrój z racji posiadanej siły rynkowej ma możliwość eksploatawania zajmowanej na rynku pozycji kosztem kontrahentów, w tym podejmowania działań będących przedmiotem postawionych w niniejszym postępowaniu zarzutów. Dla stwierdzenia naruszenia interesu publicznego wystarczające jest natomiast dowolne nadużycie siły rynkowej w relacjach ze słabszymi uczestnikami rynku, albowiem już sam fakt nadużycia posiadanej na rynku pozycji dominującej narusza interes publiczny. Dla oceny kwestii naruszenia interesu publicznoprawnego istotne jest także to, iż praktyki eksploatacyjne urzeczywistniają się poprzez stosunki umowne, które w okolicznościach przedmiotowej sprawy mają charakter powtarzalny. Zakwestionowane w niniejszym postępowaniu zapisy zawarte są we wzorcach umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, które były powszechnie wykorzystywane przez Spółkę w obrocie gospodarczym, znajdując zastosowanie zarówno względem odbiorców będących konsumentami, jak i względem przedsiębiorców. O naruszeniu interesu publicznoprawnego w przedmiotowej sprawie świadczy zatem również fakt, iż objęte zarzutami działania JZWiK Jastrzębie Zdrój wymierzone są w szeroki krąg uczestników rynku, obejmujący wszystkich odbiorców usług, z którymi zawarto umowy w oparciu o przedmiotowe wzory umowne, a także w potencjalnych kontrahentów przedsiębiorcy. Negatywne skutki wynikające z zakwestionowanych postanowień umownych godzą zatem w szeroki i bliżej nieokreślony krąg podmiotów, wśród których znaczący udział mają konsumenci będący najsłabszymi uczestnikami obrotu gospodarczego.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że w niniejszej sprawie ma miejsce naruszenie przez JZWiK Jastrzębie Zdrój interesu publicznoprawnego, co uzasadnia ocenę jego zachowania na rynku w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

I.1. W przedmiotowym postępowaniu antymonopolowym Jastrzębskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju postawiono zarzut naruszenia art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym wyrażające się w narzucaniu odbiorcom uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* w drodze zamieszczenia w ich treści zapisów przewidujących, że przedsiębiorstwo nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie albo wstrzymanie odbioru ścieków wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów *Zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Nadużywanie pozycji dominującej polega w szczególności na narzucaniu przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści.* Dla stwierdzenia praktyki ograniczającej konkurencję zdefiniowanej powyżej konieczne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia czterech przesłanek:

- przedsiębiorca, któremu stawia się zarzut posiada na rynku właściwym pozycję dominującą,
- przedsiębiorca ten narzuca określone warunki umów,
- warunki te mają uciążliwy charakter,
- przynoszą one przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści.

Pierwszym i podstawowym kryterium, którego spełnienie jest niezbędne dla stwierdzenia praktyki ograniczającej konkurencję zdefiniowanej w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest zatem, aby przedsiębiorca stosujący praktykę zajmował na rynku pozycję dominującą. Zgodnie z art. 4 pkt 9 tej ustawy przez pozycję dominującą rozumie się *pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów i konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję*

dominującą na rynku, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%. Definicję rynku właściwego zawiera art. 4 pkt 8 ustawy antymonopolowej, stosownie do którego rynek właściwy to rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu panują zbliżone warunki konkurencji.

Działalność JZWiK Jastrzębie Zdrój polega na świadczeniu usług z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków na obszarze miasta Jastrzębie Zdrój, a także na obrzeżach gmin: Świerklany, Mszana i Godów, zgodnie z treścią udzielonych Spółce przez organy tych gmin zezwoleń. Powyższy rodzaj działalności oraz jej zasięg wyznaczają w niniejszej sprawie wymiar produktowy i terytorialny rynku właściwego, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W okolicznościach przedmiotowej sprawy towarem oferowanym przez JZWiK Jastrzębie Zdrój są zatem usługi dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Z uwagi zaś na technologię dostarczania wody (za pomocą sieci wodociągowej) i odprowadzania ścieków (siecią kanalizacyjną) rynek w aspekcie geograficznym wyznaczany jest przez zasięg sieci wodociągowo – kanalizacyjnej eksploatowanej przez przedsiębiorcę i obejmuje teren gminy Jastrzębie Zdrój oraz część obszarów gmin Świerklany, Mszana i Godów.

JZWiK Jastrzębie Zdrój na tak zdefiniowanym rynku właściwym jest monopolistą naturalnym, co wynika z faktu sieciowego charakteru urządzeń służących do dostarczania wody i odprowadzania ścieków. To właśnie dzięki sieci, przedsiębiorstwo w stosunku do swoich odbiorców posiada pozycję monopolu naturalnego; podmioty ubiegające się o przyłączenie do miejskiej sieci wodociągowo – kanalizacyjnej nie mają możliwości alternatywnego zakupu usług zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków od innego przedsiębiorcy. Należy zatem uznać, że pierwsza z przesłanek niezbędna do wykazania naruszenia art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów została spełniona.

Sankcjonowaniu w trybie przewidzianym w art. 8 ustawy antymonopolowej podlega nie samo posiadanie na rynku pozycji dominującej, ale jej nadużywanie. Z faktu ustalenia, że dany podmiot zajmuje na rynku pozycję dominującą wynika, że podlega on ograniczeniom przeciwdziałającym nadużywaniu siły rynkowej wynikającym z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Między innymi ograniczony jest w podejmowaniu działań eksploatujących pozycję zajmowaną na rynku kosztem kontrahentów.

Istota sprawy będącej przedmiotem niniejszej decyzji sprowadza się do oceny treści zapisów umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków oraz oceny zachowania JZWiK Jastrzębie Zdrój z punktu widzenia narzucenia odbiorcom usług uciążliwych warunków umów przynoszących mu nieuzasadnione korzyści, a więc stosowania zakazanej praktyki ograniczającej konkurencję, o której mowa w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przedmiotem oceny jest nie tylko treść zawieranych przez przedsiębiorcę umów, ale i okoliczności związane z ich zawieraniem. Dla wykazania, że przedsiębiorca stosuje praktykę określoną w w/w przepisie konieczne jest wykazanie, że kwestionowane warunki umów zostały przez niego odbiorcom usług narzucone. Do narzucania warunków umów dochodzi wówczas, gdy przedsiębiorca, wykorzystując swoją przewagę ekonomiczną w warunkach niedostatecznej konkurencji na rynku, ogranicza swobodę kształtowania treści umów ze strony kontrahentów działających pod przymusem. Dzięki posiadanej sile rynkowej dominant może bowiem nie liczyć się z wolą innych uczestników rynku, którzy zmuszeni są zaakceptować ustalone przez niego warunki umowne, nawet jeśli nie gwarantują one ekwiwalentności świadczeń. Tym samym narzuca on kontrahentom takie warunki umów, które nie miałyby racji bytu w przypadku, gdyby na rynku istniała konkurencja i możliwość wyboru oferty spośród ofert konkurujących ze sobą podmiotów gospodarczych. O narzucaniu warunków umów można zatem mówić, gdy przedsiębiorca eksploatując zajmowaną na rynku pozycję dominującą i sytuację przymusową kontrahentów wynikającą z braku rzeczywistych alternatyw na rynku, wymusza na nich określone zachowania.

JZWiK Jastrzębie Zdrój jako dostawca usług zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków zajmuje pozycję monopolisty naturalnego. Prowadzi działalność gospodarczą w warunkach, w których – odizolowane od potencjalnych konkurentów zarówno barierą kosztów niezbędnych dla uruchomienia działalności w danej dziedzinie, jak i ustanowioną wcześniej strukturą organizacyjną i technologiczną – dysponuje potencjałem niezbędnym do narzucenia swoim odbiorcom warunków umowy. Sprzyja temu w szczególności fakt, iż przy zawieraniu umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków przedsiębiorca posługuje się wzorcami umownymi, które przedstawiane są do podpisu odbiorcom usług. Treść umowy, do której przychylają się usługobiorcy jest więc tutaj arbitralnie ustalana przez dostawcę usług w formularzu wzorcowym, który – jak podała Spółka – nie podlegał dotąd negocjacom. Swoboda odbiorcy usług wodociągowych i kanalizacyjnych w zakresie kształtowania treści umowy jest zatem ograniczona do minimum, a zawarcie umowy następuje poprzez przystąpienie do warunków, które autorytatywnie ustala dostawca usług. Stanowi to o adhezyjnej naturze tych umów, a jednocześnie o istocie narzucania warunków umownych w przedmiotowej sprawie. W przypadku umów o charakterze adhezyjnym, tj. umów zawieranych przez przystąpienie, w których nie przewiduje się indywidualnego negocjowania warunków, wystarczającą przesłanką dla uznania, że następuje ich narzucenie jest bowiem oferowanie ich przez dominanta w stosunkach danego rodzaju (E. Modzelewska – Wąchal, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Wydawnictwo Twigger, Warszawa 2002, s. 118). Sytuacja taka ma miejsce w przedmiotowej sprawie, albowiem sposobem działania JZWiK Jastrzębie Zdrój jest zawieranie umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z wykorzystaniem wzorców, których postanowienia nie podlegają indywidualnym uzgodnieniom.

W okolicznościach niniejszej sprawy uznać zatem należy, iż warunki umów są przez skarżonego przedsiębiorcę odbiorcom usług narzucane, co wiąże się z posiadaną przez JZWiK Jastrzębie Zdrój siłą rynkową i adhezyjnym charakterem zawieranych umów. Została zatem spełniona pierwsza przesłanka niezbędna do stwierdzenia naruszenia przez Spółkę art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Kolejną przesłanką, której spełnienie jest konieczne do stwierdzenia naruszenia art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy antymonopolowej, jest dowiedzenie, że kwestionowany w ramach analizowanego zarzutu warunek *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* ma uciążliwy charakter. Za uciążliwy uznaje się każdy warunek umowy oznaczający dla jednej ze stron ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. Definicja ta odwołuje się do kryteriów obiektywnych – typowych relacji umownych występujących na rynku. Dokonując analizy uciążliwości warunków umownych należy rozważyć, czy w hipotetycznej sytuacji istnienia konkurencji na danym rynku właściwym, a więc istnienia rzeczywistej swobody zawierania umów i kształtowania ich treści, dominant byłby w stanie takie postanowienia umowne wyneogcować.

Rozpatrując uciążliwość warunku umowy, zgodnie z którym dostawca usług nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie lub wstrzymanie świadczenia usług wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych, należy po pierwsze podnieść, iż do umów, na podstawie których odbywa się dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków zastosowanie znajdują nie tylko przepisy ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, ale także przepisy ogólne prawa cywilnego, a więc ustawa Kodeks cywilny. Punktem wyjścia w ocenie uciążliwości przedmiotowego postanowienia umownego są wobec tego przepisy zawarte w art. 471 i n. Kodeksu cywilnego regulujące zasady odpowiedzialności za szkodę spowodowaną niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy. Przepis ten stanowi, że *dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi*.

Podstawowym obowiązkiem przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego jest, stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zapewnienie zdolności posiadanych urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem oraz dostaw wody i

odprowadzania ścieków w sposób ciągły i niezawodny. Zgodnie zatem z reżimem odpowiedzialności kontraktowej, przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne jest obowiązane naprawić szkodę wynikłą z przerw lub ograniczeń w świadczeniu usług dostawy wody i odbioru ścieków, jeżeli jest to następstwem okoliczności, za które przedsiębiorstwo odpowiada, innymi słowy takich, które przedsiębiorstwo obciążają. Zakres takich okoliczności obejmuje przede wszystkim działania i zaniechania własne przedsiębiorstwa noszące znamiona winy (tzn. zachowania umyślne lub będące skutkiem niedołożenia należytej staranności). Przedsiębiorca w treści zawieranych umów może uchylić się od odpowiedzialności odszkodowawczej za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jedynie w zakresie zgodnym z art. 471 K.c. tj. w takich sytuacjach, które nie są skutkiem zawinionych przez niego działań lub zaniechań. Przyjęcie odmiennego rozwiązania odbiegać będzie od kodeksowej zasady odpowiedzialności kontraktowej.

JZWiK Jastrzębie Zdrój w treści umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zwalnia się z odpowiedzialności odszkodowawczej za przerwy lub ograniczenia w dostawie wody lub odbiorze ścieków spowodowane przerwami w zasilaniu urządzeń wodociągowych w energię elektryczną. Z przedmiotowego zapisu w żaden sposób nie wynika, że zwolnienie się z odpowiedzialności dotyczy wyłącznie sytuacji niezawinionych przez dostawcę usług i niezależnych od niego. Brzmienie tego warunku umowy stwarza zatem przedsiębiorstwu możliwość uniknięcia odpowiedzialności odszkodowawczej względem odbiorców w każdym przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania z powodu obniżenia jakości świadczonych usług na skutek przerw w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych bez względu na przyczyny wystąpienia tego rodzaju zakłóceń. Tak więc niezależnie od tego czy wymienione w zakwestionowanym zapisie okoliczności będą przez Spółkę zawinione, czy też będą następstwem okoliczności, za które Spółka nie będzie ponosiła odpowiedzialności, może ona zwolnić się z odpowiedzialności odszkodowawczej wobec odbiorców z tytułu szkód spowodowanych ograniczeniem lub wstrzymaniem dostawy wody lub odbioru ścieków. Takie rozwiązanie kwestii odpowiedzialności dostawcy za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy jest korzystniejsze od ogólnej zasady odpowiedzialności kontraktowej ujętej w art. 471 K.c. Zakwestionowany zapis jest więc dla odbiorców zdecydowanie uciążliwy, gdyż pozbawia ich możliwości dochodzenia od usługodawcy roszczeń odszkodowawczych w razie poniesienia szkód powstałych w wyniku zawinonego przez dostawcę niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania tj. wówczas, gdy przerwy w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych powodujące przerwy lub ograniczenia w świadczeniu usług będą efektem działań lub zaniechań ze strony JZWiK. Może to mieć miejsce np. wówczas, gdy obniżenie jakości usług dostawy wody i odbioru ścieków będzie następstwem zalegania usługodawcy względem przedsiębiorstwa energetycznego z płatnościami z tytułu dostaw energii, niedopełnienia obowiązku utrzymania należącej do Spółki sieci lub wewnętrznej instalacji energetycznej w należyłym stanie technicznym bądź zawinionej przez Spółkę awarii pozostających w jej dyspozycji generatorów prądu. Z uwagi na powyższe za niedopuszczalną należy uznać sytuację, w której to odbiorcy usług obciążeni są całym ryzykiem niezrealizowania przez JZWiK Jastrzębie Zdrój umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków na skutek przerw w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych. Stwierdzić zatem należy, iż postanowienie umowne, na mocy którego JZWiK Jastrzębie Zdrój zwalnia się z odpowiedzialności odszkodowawczej za przerwy lub ograniczenia w dostawie wody bądź przerwy lub ograniczenia w odbiorze ścieków wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych, ma uciążliwy charakter.

Kolejną przesłanką niezbędną do stwierdzenia naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest wykazanie, że kwestionowany warunek umowy przynosi przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści. Osiągane przez podmiot gospodarczy stosujący praktykę ograniczającą konkurencję określoną w w/w przepisie nieuzasadnione korzyści są odpowiednikiem uciążliwych warunków umów w warunkach ekwiwalentności wzajemnych świadczeń stron umowy i oznaczają sytuację korzystniejszą od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. Nieuzasadnione korzyści powinny

pozostawać w normalnym związku przyczynowym z narzuconymi kontrahentowi uciążliwymi warunkami umowy, przy czym mogą one pojawić się po stronie przedsiębiorcy narzucającego uciążliwe warunki umów już w chwili zawarcia umowy lub też w okresie późniejszym, gdy zaistnieją okoliczności przewidziane w umowie pozwalające na wykorzystanie uciążliwego zapisu. Należy podkreślić, iż sama możliwość wystąpienia skutków praktyki ograniczającej konkurencję (w tym przypadku faktycznego osiągnięcia przez JZWiK Jastrzębie Zdrój nieuzasadnionych korzyści z tytułu realizacji uciążliwych warunków umownych) nie stanowi przeszkody dla stwierdzenia naruszenia art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Dla bytu praktyki określonej w w/w przepisie nie jest bowiem konieczne wystąpienie negatywnego skutku w postaci eksploatacji pozycji rynkowej w warunkach ograniczonej konkurencji. Wystarczy, że zaistniało zagrożenie wystąpienia takiego skutku. Praktyką ograniczającą konkurencję jest już bowiem sama próba osiągnięcia przez przedsiębiorcę zajmującego pozycję dominującą na rynku określonego skutku (por. E. Modzelewska – Wąchal *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Wyd. Twigger, Warszawa 2002, s. 97).

Stanowisko takie znajduje odzwierciedlenie również w orzecznictwie antymonopolowym, zgodnie z którym dla zaistnienia praktyki ograniczającej konkurencję istotne jest, aby skutki praktyki ograniczającej konkurencję mogły wystąpić na rynku (por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 23 czerwca 1999 r. sygn. akt XVII Ama 26/99). W wyroku z dnia 7 lipca 2004 r. sygn. akt XVII Ama 65/03 Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, iż nie jest konieczne udowodnienie faktycznego stosowania przez przedsiębiorcę praktyki monopolistycznej, ani też osiągnięcia z tego tytułu nieuzasadnionych korzyści. Z treści art. 1 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wynika bowiem, że jej reżimowi podlegają nie tylko praktyki ograniczające konkurencję, które wywołały bądź aktualnie wywołują skutki na terenie Polski, ale również praktyki, które choćby tylko hipotetycznie, mogą wywoływać takie skutki. Podobne stanowisko wyraził wcześniej Sąd Najwyższy, który w wyroku z dnia 12 maja 1997 r. sygn. akt I CKN 114/97 wskazał, że istota rozpoznawanej sprawy nie sprowadza się do tego, czy przedsiębiorca, któremu postawiono zarzut naruszenia ustawy antymonopolowej odnosi korzyści z całości prowadzonej działalności gospodarczej, lecz do tego, czy w zawieranych umowach zastrzega sobie nieuzasadnione korzyści. Organ Antymonopolowy ma zatem obowiązek oceniać zachowania przedsiębiorcy od strony skutków, jakie zachowania te mogą nawet hipotetycznie wywołać na rynku.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, iż wyłączenie odpowiedzialności odszkodowawczej JZWiK Jastrzębie Zdrój w każdym przypadku, gdy dochodzi do ograniczenia lub wstrzymania świadczenia usług na skutek przerw w zasilaniu w energię elektryczną urządzeń wodociągowych jest bez wątpienia dla Spółki korzystne. Spółka nie musi bowiem liczyć się z koniecznością wypłacenia odszkodowania swojemu kontrahentowi w sytuacji, w której zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności kontraktowej byłoby do tego zobowiązane. Możliwość uniknięcia przez JZWiK odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy i, co za tym idzie – możliwość uniknięcia wypłaty odbiorcom ewentualnego odszkodowania, uznać należy za nieuzasadnioną korzyść.

W odniesieniu do omawianego zarzutu zaistniały zatem wszystkie przesłanki niezbędne do stwierdzenia praktyki ograniczającej konkurencję w rozumieniu art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Narzucony odbiorcom usług warunek umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, zgodnie z którymi przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności za ograniczenie albo wstrzymanie dostaw wody bądź ograniczenie albo wstrzymanie odbioru ścieków wywołane przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych ma uciążliwy charakter i wiąże się z możliwością uzyskania przez JZWiK Jastrzębie Zdrój nieuzasadnionych korzyści.

W tym miejscu podnieść również należy, że od dnia 01.02.2006r. JZWiK Jastrzębie Zdrój zaprzestało posługiwania się w obrocie gospodarczym w/w zapisem umownym. W tym dniu Spółka wprowadziła bowiem nowy wzór *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, z

którego treści usunięto postanowienie będące przedmiotem postawionego jej zarzutu naruszenia art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy antymonopolowej (karta nr 178). W opinii Organu Antymonopolowego okoliczność, iż od dnia 01.02.2006r. JZWiK w zawieranych z odbiorcami usług umowach nie stosuje zakwestionowanego w ramach rozpatrywanego zarzutu postanowienia pozwala stwierdzić, że przedsiębiorca zaprzestał stosowania zarzucanych mu praktyk ograniczających konkurencję. Jako że istotą narzucania uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umownych jest w okolicznościach przedmiotowej sprawy posługiwanie się przez JZWiK w obrocie gospodarczym wzorami umów o niedozwolonej z punktu widzenia ustawy antymonopolowej treści i zawieranie na ich podstawie umów o charakterze adhezyjnym, fakt wprowadzenia do obrotu wzorców umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, z których treści usunięto sporne zapisy świadczy o tym, iż zaistniały podstawy do stwierdzenia zaniechania stosowania przez Spółkę praktyk ograniczających konkurencję stosownie do art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W związku powyższym należało orzec jak w punkcie I.1. sentencji niniejszej decyzji.

I.2. Kolejną zarzucaną JZWiK Jastrzębie Zdrój praktyką ograniczającą konkurencję jest nadużywanie pozycji dominującej na lokalnym rynku zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków polegające na naruszeniu art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy antymonopolowej poprzez narzucanie uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* w drodze zamieszczenia w ich treści zapisu przewidującego, że w razie dostarczenia wody o pogorszonej bądź złej jakości, odbiorca może domagać się obniżenia należności, które stanowić będzie do 50% ceny za wodę dostarczoną w okresie trwania zakłócenia.

Dla stwierdzenia praktyki ograniczającej konkurencję będącej przedmiotem powyższego zarzutu niezbędne jest wykazanie spełnienia przez JZWiK Jastrzębie Zdrój czterech przesłanek wynikających bezpośrednio z art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Niezbędne jest ustalenie, iż:

- przedsiębiorca zajmuje na rynku pozycję dominującą,
- przedsiębiorca narzuca określone warunki umów,
- mają one uciążliwy charakter,
- przynoszą narzucającemu je przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści.

We wcześniejszej części decyzji wykazano, że JZWiK Jastrzębie Zdrój zajmuje silną pozycję dominującą na lokalnym rynku zaopatrzenia w wodę i odprowadzanie ścieków na obszarze gminy Jastrzębie Zdrój oraz części obszarów gmin Świerklany, Mszana i Godów. Dowiedziono również, iż przedsiębiorca narzuca kwestionowane w niniejszej decyzji warunki umów swoim kontrahentom. Dla stwierdzenia naruszenia zakazu określonego w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy antymonopolowej konieczne jest zatem wykazanie, że rozpatrywany warunek umowny ma uciążliwy charakter i przynosi przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści.

Analizując uciążliwość przedmiotowego zapisu, należy po pierwsze podnieść, że dostarczana przez przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne woda jest normalnym towarem, który powinien mieć odpowiednią jakość, tak aby nie została naruszona zasada ekwiwalentności świadczeń, zgodnie z którą odbiorcy usług powinni wносить opłaty wyłącznie za to, co jest przedmiotem umowy. Art. 5 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę nakłada na JZWiK Jastrzębie Zdrój obowiązek dostaw wody w wymaganej ilości, pod odpowiednim ciśnieniem, w sposób ciągły i niezawodny. Przedsiębiorca zobowiązany jest zapewnić dostawę wody o parametrach zgodnych z określonymi w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. Nr 203, poz. 1718). W przypadku natomiast, gdy jakość dostarczanej wody nie odpowiada wymogom określonym w umowie, przepisach prawa oraz założeniom kalkulacyjnym stanowiącym bazę dla ustalenia opłaty, brak jest podstaw dla domagania się przez usługodawcę opłaty odpowiadającej dostawom spełniającym wymagane, a nie zachowane kryteria jakościowe. Stąd konieczność zawarcia w umowie odpowiednich zapisów przewidujących możliwość obniżenia należności z

tytułu dostaw wody o nieodpowiedniej jakości gwarantujących udzielenie upustu w wysokości adekwatnej do zaistniałych okoliczności z zachowaniem wspomnianej zasady ekwiwalentności świadczeń.

W przypadku dostaw wody o pogorszonej bądź złej jakości, należność za usługę powinna zostać obniżona proporcjonalnie do wartości zużytej wody z uwzględnieniem różnicy pomiędzy jakością wody, do dostarczania której przedsiębiorstwo jest zobowiązane a jakością wody faktycznie dostarczanej. Odbiorca nie powinien być bowiem zobligowany do ponoszenia kosztów usługi, która nie została na jego rzecz wykonana; innymi słowy nie powinien być zobowiązany do uiszczenia zapłaty za wodę złej jakości w takiej wysokości, jaką musiałby uiścić w przypadku dostarczenia wody spełniającej normy jakościowe. Wartość, o jaką należność za wodę złej jakości powinna zostać obniżona winna zatem uwzględniać stopień jej zanieczyszczenia determinujący możliwość wykorzystania wody na określone cele, a także faktyczną ilość zużytej przez odbiorcę usług wody pogorszonej jakości.

W przedmiotowym przypadku maksymalna wielkość upustu, o jaką opłata wnoszona przez odbiorcę usług może zostać obniżona stanowi równowartość 50% należności za wodę dostarczoną w okresie trwania zakłócenia. Wysokość ta nie została uzależniona od stopnia odbiegania jakości wody od parametrów określonych w umowie. W związku z tym może dojść do sytuacji, w której nastąpi udzielenie upustu w wysokości odpowiadającej 50% należności za wodę w okresie trwania zakłócenia, lecz jakość zużytej przez odbiorcę wody przemawiałaby za podwyższeniem wielkości upustu. Okoliczność, iż na podstawie zakwestionowanego zapisu umownego przedsiębiorstwo może ograniczać swoją odpowiedzialność finansową względem odbiorcy w przypadku, gdy świadczy usługi o obniżonej jakości stanowi o uciążliwości przyjętego w umowie sposobu ustalania wielkości bonifikaty.

Jak już podniesiono, prawo odbiorcy do domagania się upustu jakościowego stanowi o istocie istniejącej w prawie cywilnym zasady ekwiwalentności świadczeń, z której wynika, iż zapłata przysługuje przedsiębiorcy proporcjonalnie do jakości i ilości dostarczanej usługi. Upust stanowi więc „dopełnienie niepełnego świadczenia dostawcy poprzez odpowiednie obniżenie wartości świadczenia pieniężnego w celu przywrócenia ekwiwalentności świadczeń stron w umowie wzajemnej” (wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego z dnia 11 marca 2002r. sygn. akt XVII Ama 52/01). To względem zachowanie wymogu ekwiwalentności wzajemnych świadczeń przemawia za dopuszczeniem stosownego do okoliczności obniżenia opłat, kwota upustów powinna zaś, jak już podniesiono, uwzględniać istniejące okoliczności – być adekwatna do stopnia odbiegania jakości wody od obowiązujących norm i współmierna do stopnia możliwości jej wykorzystania. Określenie przez dostawcę z góry maksymalnego wskaźnika upustów nie czyni powyższemu zadość, a tym samym narusza zasadę ekwiwalentności świadczeń (wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 14 czerwca 1995r. sygn. akt XVII Amr 8/95). W związku z powyższym stosowanie w umowach zapisu w sposób arbitralny określającego górną granicę upustu na poziomie nie przekraczającym 50% ceny za wodę dostarczoną w okresie trwania zakłócenia ma w ocenie Organu Antymonopolowego uciążliwy charakter.

Osiągane przez podmiot gospodarczy stosujący praktykę ograniczającą konkurencję nieuzasadnione korzyści są odpowiednikiem uciążliwych warunków umów narzuconych kontrahentom w relacjach ekwiwalentności wzajemnych świadczeń uczestników umowy. Nieuzasadnione korzyści określają sytuację korzystniejszą od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. Nieuzasadniona korzyść odnoszona przez JZWiK Jastrzębie Zdrój w przedmiotowym przypadku wynika z możliwości pobierania opłat za wodę złej jakości w wysokości ustalonej dla dostaw wody spełniającej wymogi jakościowe, a więc z naruszeniem wspomnianej zasady ekwiwalentności świadczeń stron umowy. Uwzględniono wprawdzie w umowach możliwość obniżenia należności z tytułu dostaw wody o pogorszonej bądź nieodpowiedniej jakości, jednakże na jednostronnie i beznegocjacyjnie określonym maksymalnym poziomie 50% ceny wody dostarczonej w okresie trwania zakłócenia. W sytuacji, gdy ten akurat poziom nie będzie adekwatny do jakości dostarczonej wody, a więc nieekwiwalentny do stopnia

możliwości jej wykorzystania ze względu na złą jakość bądź brak możliwości jakiegokolwiek wykorzystania, przedsiębiorstwo może uzyskać dodatkową korzyść. Umowne ułożenie stosunków między stronami w zakresie ustalania upustów jakościowych winno uwzględniać zatem sygnalizowane wcześniej okoliczności, tak żeby system upustów zapewniał bieżącą ekwiwalentność wzajemnych świadczeń i nie był źródłem dodatkowych korzyści dla przedsiębiorcy.

Mając powyższe na uwadze uznać należy, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy zaistniały wszystkie przesłanki niezbędne do stwierdzenia naruszenia przez JZWiK Jastrzębie Zdrój zakazu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zakwestionowane postanowienie *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, w myśl którego w razie dostarczenia wody o pogorszonej bądź złej jakości, odbiorca może domagać się obniżenia należności, które stanowić będzie do 50% ceny za wodę dostarczoną w okresie trwania zakłócenia, zostało bowiem odbiorcom usług narzucone, ma uciążliwy charakter oraz przynosi przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści.

Bez znaczenia dla stwierdzenia praktyki ograniczającej konkurencję zdefiniowanej w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy antymonopolowej pozostaje okoliczność, iż JZWiK rzeczywistości mogło nie osiągać korzyści z tytułu posługiwania się w treści umów zapisem rozpatrywanym w ramach przedmiotowego zarzutu, zaś przyjęty system udzielania upustów mógł być w rzeczywistości – jak podnosiła Spółka – bardziej korzystny niż wynikający z literalnego brzmienia zapisu umowy z uwagi na to, iż wartość obniżenia należności ustalana była w odniesieniu do całego okresu rozliczeniowego, nie zaś w oparciu o okres trwania zakłócenia (karta nr 47). Jak wskazano we wcześniejszej części decyzji dla bytu praktyki ograniczającej konkurencję wystarczająca jest już sama możliwość wystąpienia na rynku skutków praktyki ograniczającej konkurencję i osiągnięcia przez przedsiębiorcę zajmującego na rynku pozycję dominującą nieuzasadnionych korzyści. O stosowaniu praktyki ograniczającej konkurencję, o której mowa w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy antymonopolowej nie świadczy bowiem to, czy przedsiębiorca rzeczywiście osiąga nieuzasadnione korzyści, ale to, czy w treści umowy takie korzyści sobie zastrzega. Nieuzasadnione korzyści mogą bowiem pojawić się po stronie przedsiębiorcy narzucającego uciążliwe warunki umów już w chwili zawarcia umowy lub też w okresie późniejszym, gdy zaistnieją okoliczności przewidziane w umowie pozwalające na wykorzystanie uciążliwego zapisu.

Należy podnieść również, iż od dnia 01.03.2006r. JZWiK Jastrzębie Zdrój zawiera umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w oparciu o wzorzec, z którego treści wyeliminowano analizowany warunek umowny. Zawierane po tej dacie umowy dają odbiorcy prawo do uzyskania obniżenia należności z tytułu dostaw wody pogorszonej bądź złej jakości, nie określają przy tym maksymalnego progu upustu jakościowego. W związku z powyższym Organ Antymonopolowy uznał, iż JZWiK zaprzestało stosowania zarzucanej mu praktyki ograniczającej konkurencję polegającej na narzucaniu uciążliwego warunku umowy, przynoszącego Spółce nieuzasadnione korzyści. Z uwagi na powyższe uzasadnione jest zastosowanie w przedmiotowej sprawie art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stąd orzeczono jak w punkcie I.2. sentencji niniejszej decyzji.

II. Zgodnie z treścią art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli przedsiębiorca dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 8, Organ Antymonopolowy może nałożyć w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

W punkcie I sentencji niniejszej decyzji uznano za ograniczające konkurencję i naruszające zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów praktyki Jastrzębskiego Zakładu Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju polegające na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków obejmującym obszar miasta Jastrzębie Zdrój oraz część obszarów gmin

Świerklany, Mszana i Godów poprzez narzucanie uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Organ Antymonopolowy uznał zasadność dwóch postawionych przedsiębiorcy zarzutów.

JZWiK Jastrzębie Zdrój w 2005 roku osiągnęło przychód w wysokości 28 770 685,29 PLN. 10% tej kwoty, a więc maksymalna kara, jaka może zostać nałożona na przedsiębiorcę zgodnie z art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wynosi 2 877 068,53 PLN.

Kryteria brane pod uwagę przy ustalaniu kary pieniężnej na podstawie art. 101 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ustalone zostały w art. 104 w/w ustawy. Zgodnie z tym przepisem przy ustalaniu kary należy brać pod uwagę okres, stopień i okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy antymonopolowej.

Wysokość nałożonej kary powinna spełniać funkcję prewencyjną, tj. zapobiegać w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy antymonopolowej, a także represyjną, tzn. stanowić reperkusję za jej naruszenie. W zależności od stopnia naruszenia przepisów ustawy, ustala się funkcję prewencyjną lub represyjną za wiodącą.

Ustalając wymiar kary pieniężnej Organ Antymonopolowy wziął pod uwagę, iż stosowane przez JZWiK Jastrzębie Zdrój praktyki ograniczające konkurencję mają charakter eksploatacyjny; polegają na wykorzystaniu posiadanej silnej pozycji rynkowej kosztem słabszych uczestników rynku, w efekcie czego zagrożony jest interes publicznoprawny. Niedozwolone działania stosowane przez przedsiębiorcę wymierzone zostały we wszystkich kontrahentów, z którymi zawarto umowy na podstawie wzorców umownych wykorzystywanych w dacie wszczęcia przedmiotowego postępowania, wśród których znaczący udział mają konsumenci będący najsłabszymi uczestnikami obrotu gospodarczego. Przy ustalaniu wymiaru kary pieniężnej uwzględniono również okoliczność, iż JZWiK Jastrzębie Zdrój dopuściło się wcześniej naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a mianowicie art. 23a ust. 1 tejże ustawy. W decyzji Nr RKT-11/2006 z dnia 22.02.2006r. Organ Antymonopolowy stwierdził stosowanie przez przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów oraz nakazał zaniechanie jej stosowania. Przedmiotowa decyzja uprawomocniła się w dniu 11 marca 2006 r.

Miarkując karę Organ Antymonopolowy postanowił także wziąć pod uwagę liczne okoliczności łagodzące, w tym między innymi wyjaśnienia skarżonego przedsiębiorcy wskazujące na to, iż naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie było z jego strony działaniem zamierzonym, nakierowanym na osiągnięcie korzyści finansowych kosztem słabszych kontrahentów. Przy określaniu wysokości kary wzięto ponadto pod uwagę, że względem skarżonego przedsiębiorcy nie orzeczono wcześniej stosowania praktyk ograniczających konkurencję. Zważono także, iż do Organu Antymonopolowego nie wpłynęły żadne skargi odbiorców świadczonych przez JZWiK usług w związku z realizacją zakwestionowanych w niniejszej decyzji warunków umów oraz to, iż Spółka nie osiągnęła z ich tytułu wymiernych korzyści finansowych. Na wysokość wymierzonej kary pieniężnej ma wreszcie wpływ fakt, iż przedsiębiorca bezzwłocznie po wszczęciu przedmiotowego postępowania antymonopolowego przejawiał inicjatywę zmierzającą do usunięcia z treści zawieranych umów zapisów zakwestionowanych w ramach postawionych w niniejszym postępowaniu zarzutów nadużywania pozycji dominującej (karta nr 66), a w efekcie zaniechał stosowania zarzucanych mu praktyk (karty nr 127, 178). Od marca 2006 roku JZWiK Jastrzębie Zdrój zawiera bowiem umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w oparciu o wzór umowny, z treści którego wyeliminowano sporne zapisy bądź zastąpiono je postanowieniami w całości uwzględniającymi zastrzeżenia Organu Antymonopolowego.

W związku z powyższym ustalono wysokość kary na kwotę 6 000 PLN (słownie złotych: sześć tysięcy). W ocenie Organu Antymonopolowego wymierzona kara w wysokości około 0,02% przychodu osiągniętego przez JZWiK Jastrzębie Zdrój w 2005 r. i stanowiąca około 0,2% maksymalnego wymiaru kary przewidzianego w art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i

konsumentów oraz współmierna do możliwości finansowych Spółki. Organ Antymonopolowy uznał, że orzeczona kara powinna spełniać przede wszystkim funkcję prewencyjną i dyscyplinującą, tak aby zapobiec w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Wobec powyższego orzeczono jak w pkt II sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

III. Stosownie do art. 72 ustawy antymonopolowej, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów w/w ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 75 ustawy antymonopolowej, Organ Antymonopolowy rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Postępowanie antymonopolowe przeciwko Jastrzębskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji S.A. w Jastrzębiu Zdroju zostało wszczęte z urzędu. Na podstawie ustaleń dokonanych w trakcie postępowania Organ Antymonopolowy w punkcie I decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy antymonopolowej uznając zasadność dwóch postawionych przedsiębiorcy zarzutów. Kosztami niniejszego postępowania są dla Organu Antymonopolowego wydatki w wysokości 54 PLN związane z korespondencją ze skarżonym przedsiębiorcą. W związku z tym postanowiono obciążyć JZWiK Jastrzębie Zdrój kosztami postępowania w wysokości 54 PLN (słownie złotych: pięćdziesiąt cztery).

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie III sentencji decyzji.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie III niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania cywilnego przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Alicja Kral